

praktického – např. broušení nože nebo něco podobného.

Trojka: *(dokončuje myšlenku směrem k hladovému Dvojkovi, který by gestem mohl svůj hlad potvrdit)* „To by se mohlo hodit.“

Jednička: *Celou dobu debaty se klidně a suverénně s rukama za zády usmíval, protože ví své – má totiž plán. Proto teď téměř otcovsky.* „Kolegové, všechno mám pod kontrolou. Vycítil jsem mezi našimi novými přáteli jisté napětí. Dokud je nás jen pět, myslím, že si dokážeme prosadit svou.“

Dvojka: „Ale jinak jsou si všichni rovni.“

Jednička : „Samozřejmě.“

Dvojka: „Tak jo.“

II. 3. d. Všeobecná integrace s postranními úmysly (děj)

Pořád sobě zavěšení na ramena *Filosofové se otočí k Lovkyni a F2 a F3 postoupí k F1, aby jej podpořili. Vrhnou na Lovkyni hyení úsměv. Ta se opět natočí trochu k nim. Neutrální neagresivní postoj, ale přece jen rozhodný. Možná spojí ruce tak, aby sice nedržela nůž, ale aby ho měla po ruce, kdyby náhodou něco.*

Jednička: *Pateticky, intonace by měla prozradit skutečné záměry. Chce to také nějaké přehnané gesto.* „Shodli jsme se, že je nezbytné spojit síly. Vytvoříme spravedlivou společnost.“

Dvojka: *Přísně, skoro výhružně. Zkříží ruce na prsou – o tomhle nehodlá vůbec diskutovat.* „Válka všech proti všem je nepřipustná.“ *Taková rázná replika sedí více k Dvojkovi. Navíc to Trojka chtěl vzít latinský slovník, takže asi zná pár frází.*

Jednička: *Pokynutím hlavy k Dvojkovi ho podpoří.* „Přesně. Homo homini tyfus.“

Trojka: *(nenapádně ho opraví)* „Lupus.“

Jednička: *(jedním dechem)* „Lupus.“

Lovkyně: *(váhavě, přemýšlivě)* „Hm-m.“

Dvojka: *Trochu vřeleji než prve, jednu ruku jakoby podává L.* „Nebud'te blázen, nová společnost, se vším všudy!“

Jednička: *(dodatkem, ruce spojí za zády, zhoupne se na špičkách)* „A já jí velím.“ *(spás ke svým druhům)* „To by nemělo zapadnout.“

Dvojka: „Pšt. Později.“

Trojka: „Tak co říkáte?“

Nýmand: *(nadšeně přiběhne k Trojkovi a na všechny strany hlásí)* „Já jsem pro!“
(nadšení si nikdo nevšímá, zkouší to znovu, přeběhne za zády F až dopředu k Dvojkovi) „Já jsem pro!“ *(bez odezvy, méně nadšen)* „Jsem pro... Chm.“ *A jde nýmandovat do pravého předního rohu.*

Lovkyně: *(s jistým odporem v reakci na Nýmandovo nadšení)* „Hm-m?“

Dvojka: *(k Židovi)* „Tak kolego, podpořte domácí tým!“

Žid: *Zatím je to pro něj obchodně nezajímavé.* „Co já s tím mám společného?“ *A odvrací se.*

Dvojka: *Ted' už nabízí Židovi obě ruce.* „To se s tím sejfem chcete trmácet až na konec světa? Ujišť'uji vás, že ochrana vašich aktiv bude našim prvním usnesením!“

Žid: *Tohle se ale už vyplatí, proto Žid pro krátkém zamyšlení popojde k F.*
„No tak jo. Já se k tomu vašemu cirkusu teda přidám.“

Jednička: *(vítězoslavně)* „Há! Tak co.“

Lovkyně: *(s nemalými výhradami)* „Hm-m. Dobře. Zkusíme to s vámi.“

Jednička: *(nadšeně)* „Ruku na to!“
Ruce by si mohli podat všichni signatáři, sejdou se přibližně uprostřed pódia mezi knihami nebo těsně za nimi. Nejprve F s Lovkyní, přitom F dávají najevo svůj záměr mít převahu tím, že klopi ruce dlaní dolů. Ovšem L. jim stiskne ruku tak silně, že je to bolí. Žid podává ruku uctivě a s lišáckým obchodnickým úsměvem, Nýmand jako obvykle jen tak napůl, a když napoprvé jeho ruku nikdo nepřijme, tak už se ani nesnaží.

Situace:

trezor

Žid F3

Peóni

Lovkyně F1

F2

Nýmand

Lovkyně se obrací k jednomu ze svých Peónů.